

Rozhodnutie námietkového oddelenia: vyhovie námietke.

Rozhodnutie odvolacieho senátu: zamietnutie odvolania.

Dôvody žaloby: na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza päť žalobných dôvodov.

V rámci prvého dôvodu žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore s článkom 63 ods. 2 a článkami 75 a 76 nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 o ochrannej známke Spoločenstva (ďalej len „NOZS“) a porušuje jej právo byť vypočutá, keďže odvolací senát nevyzval účastníkov konania, aby sa vyjadrili k jeho zámeru nahradiť príslušný namietaný zápis.

Vo svojom druhom žalobnom dôvode žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie porušuje článok 41 NOZS v spojitosti s pravidlom 15 ods. 2 písm. f) vykonávacieho nariadenia, keďže odvolací senát zohľadnil výrobky, ktoré v oznámení o námietke a v rámci lehoty na podanie námietky neboli riadne označené.

Vo svojom treťom žalobnom dôvode žalobkyňa uvádza, že napadnuté rozhodnutie porušuje článok 42 ods. 2, článok 42 ods. 3 a článok 15 NOZS, keďže odvolací senát riadne neposúdil rozsah zapísaných výrobkov vo vzťahu k predloženým dôkazom o používaní.

Vo svojom štvrtom žalobnom dôvode žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie porušuje článok 76 NOZS v spojitosti s pravidlom 50 ods. 1 a pravidlom 19 ods. 1 a 3 vykonávacieho nariadenia, keďže odvolací senát nesprávne zohľadnil vyššiu rozlišovaciu spôsobilosť skoršej ochrannej známky.

Nakoniec v rámci piateho žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie porušuje článok 8 ods. 1 písm. b) NOZS, keďže sa odvolací senát nesprávne domnieval, že medzi výrobkami existuje veľká podobnosť. Pokiaľ ide o podobnosť označení, odvolací senát neusúdil, že označenia nie sú podobné alebo sú len vzdialene podobné, vzhľadom na jednotnú povahu „BELLRAM“ v španielskom jazyku. Označenia „BELLRAM“ a „RAM“ nie sú zameniteľné, pretože výrobky si sú len vzdialene podobné a označenia nie sú podobné alebo sú len vzdialene podobné.

Žaloba podaná 3. mája 2011 — Sigma Alimentos Exterior/ Komisia

(Vec T-239/11)

(2011/C 204/47)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Sigma Alimentos Exterior, SL (Madrid, Španielsko) (v zastúpení: M. Ferre Navarrete, advokát)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil článok 1 ods. 1 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom stanovuje, že článok 12 ods. 5 prepracovaného znenia zákona o dani z príjmov právnických osôb (TRLIS) (Texto Refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades) vykazuje znaky štátnej pomoci,
- subsidiárne zrušil článok 1 ods. 1 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom stanovuje, že článok 12 ods. 5 prepracovaného znenia zákona o dani z príjmov právnických osôb (TRLIS) vykazuje znaky štátnej pomoci, keď sa uplatňuje na nadobúdanie podielov, ktoré znamená prevzatie kontroly,
- subsidiárne zrušil článok 4 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom sa príkaz na vymáhanie pomoci vzťahuje na operácie uskutočnené pred uverejnením konečného rozhodnutia, ktoré je predmetom tejto žaloby, v Úradnom vestníku Európskej únie,
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa v tejto veci nadobudla podiely v spoločnostiach usadených v Spojených štátoch a v Peru v priebehu obdobia medzi rokmi 2008 až 2010, pričom si uplatnila daňové odpisy goodwillu vzniknutého nadobudnutím väčšinových podielov na základe uplatnenia článku 12 ods. 5 TRLIS.

Komisia 12. januára 2011 prijala napadnuté rozhodnutie K(2010) 9566 v konečnom znení o odpisovaní finančného goodwillu na daňové účely pri nadobúdaní podielu v zahraničných subjektoch č. C 45/2007 (ex NN 51/2007, ex CP 9/2007). V nadväznosti na toto rozhodnutie začal španielsky daňový úrad vykonávať daňové kontroly na účely úpravy odpisov uplatnených žalobkyňou.

Žalobkyňa na podporu žaloby uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na nesplnení podmienok nevyhnutných pre vyvodenie záveru, že predmetné opatrenie predstavuje štátnu pomoc.
 - Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že hlavným dôvodom, pre ktorý predmetný daňový režim v danom prípade nemôže byť považovaný za štátnu pomoc, je neexistencia selektívneho charakteru predmetného opatrenia. Komisia sa totiž dopúšťa nesprávneho posúdenia, keď sa domnieva, že selektívnosť spočíva v tom, že režim zvýhodňuje vnútroštátne nadobudnutia podielov a vyžaduje, aby išlo o podiel vo výške aspoň 5 %. Podľa žalobkyne Komisia dospela k tomuto záveru preto, lebo nevychádzala z typologickej analýzy a analýzy odvetví činnosti, v ktorých pôsobia podniky, ktoré uplatnili uvedený režim.
2. Druhý žalobný dôvod založený na neexistencii odôvodnenia uvedeného rozhodnutia.
 - Žalobkyňa zastáva názor, že odôvodnenie vysvetľujúce prečo Komisia zastáva názor, že neexistujú výslovné právne prekážky nadobúdania spoločností v Spojených štátoch a v Peru, je v každom ohľade nedostatočné.